

QUAN L'ALBA APUNTA

Doncs sí, és cert! Ja podem dir, en veritat, que apunta l'alba del temps benigne, el temps tan esperat mentre aguantàvem, bon xic enconçits, les duríssimes jornades hivernenques, sense escatimar-nos la tossuda orquestració dels vents desfermats, els abundosos flocs de neu i les glaçades de vidre trencadís, que de tot i força hi ha hagut enguany arreu del nostre patri terrer, on aquella tan temuda com implacable «dalla», amb tots aquests atmosfèrics ingredients, prou que hi ha fet abundosa cillita.

Es la clàssica, dramàtica i ineluctable esportada anyal del brancam vell i esgotat, feina que no té aturador ni, ben mirat, potser que no ha de tenir-ne si hem d'admetre les regles, també naturals, a més de sàvies, de la demografia a les que tots, tard o d'hora, no tenim més remei que sotmetre el nostre fatu orgull d'«homo sapiens», però que dels secrets de les lleis naturals encara no en sap gran cosa i el que sap sovint és més per mal que per bé.

Mes deixem-nos d'aquesta mena d'especulacions i càlculs bon tros complicats i comencem a alegrar-nos del fet esplendorós de la ja propera arribada triomfal del bell temps que és la primavera, l'estació de l'any tan aimada dels poetes, dels enamorats i dels rosinyols bardissers.

Els que tenim la sort —o la desgràcia, qui sap— de posseir una sensibilitat potser que un xc massa a flor de pell, fem com les orenetes que en pressentir els primers senyals de l'aparició del florit equinocci, ja frisen i preparen llurs ales per tal d'emprendre el vol vers la joia de la primavera, tan efímer com hom vulgui, sí, però meravellosa en el seu incontentible esclat curull de glorioses flaires i d'inimitables policromies.

Ens sorprèn agradosament i ens encoratja, quan encara bon xic atuits per les inclements rufagades de l'hivern i amb el mal record dels llargs dies passats forçosament entre llençols i suades, amb l'inevitable concurs de xarops i aspirines, animats per la manyaga d'un encara esquerp sol solet, ens arrisquem a intentar una

lliures i dels aires menys pollucionats, i de sobte la nostra vida topa amb la presència, valenta i arriscada d'un vell ametller solitari amb els branquillons encara humits, negrosos i nus, però ja tots atapeïts de borrons prometedors d'una imminent i esplendorosa poncellada.

Amansida la bàrbara fúria de les ventades de nord que ho fan cruixir tot, el matí es presenta amb uns bons auguris que ens van engrescant i, tal com fan les orenetes amigues, ens decidim, coratjosos, a emprendre el nostre humil vol, però, per dissort, a ras de terra.

Un xic més amunt d'on el vell ametller ja comença a voler presumir d'arbre complet amb l'abundós escampall de les seves fràgils flors d'un tendre rosat nupcial, promesa del fruit saboros i nutritiu, ens surt de trascanto la groga tofa, tota flairosa i suau, d'un altre arbre, també matiner, de nom dollament femeni i ja en plena florida: la mimosa.

Formós espectacle, a fe, quan, encara en ple hivern, apareixen les delicades i voleiadisses flors d'ametller i els abundosos penjolls daurats de mimosa florida, alba i dintell que el bell miracle és de la primavera que, glorirosa i agsorada, ja comença a apuntar pels nostres privilegiats tocoms mediterranis.

I quin plaer que vosaltres, flors primerenques, sou pels ulls i perl l'esperit sempre àvid de color i d'autèntica bellesa natural! Es per la vostra gentil presència i generosa ofrena que el nostre hivern esdevé més cru i agressiu i fa que ens reneixi l'esperança en la propera aparició dels jorns millors que ja s'anuncien.

A casa nostra, a Catalunya, que per a alguns maldients o despistats només és terra de fabricants i de banquers, tot i que afortunadament aquests productius i honorables estaments també hi són força ben arrelats, tenim la gran sort de posseir tot un esponerós esplet de poetes i alguns de primera magnitud que per coneguts que són arreu no ens cal pas esmentar. I, d'encurtada passejada pels voltants de la macrocefà-

lica urbs a la recerca dels reconfortants espais tre ells, ens hem permès de triar-ne pel cas només dos que d'aquests fins miracles del bell temps del bell trobar en ens deixaren unes magistralsd escripcions, dos bells fragments de les quals ens abelleix de transcriure ací amb tot el respecte i l'admiració d'antics i fervents aimants que en som de la bona poesia:

«L'AMETLLER

Ets la pau que s'anuncia
entre els sols, núvols i vents...
No ets encara el millor temps,
però en tens tota l'alegria.»

JOAN MARAGALL

«MIMOSA, FLOR DE FEBRER

Mimosa, flor de febrer,
que arribes quan l'ametller
borrissol d'or de casulla,
silenciosament s'esfulla.»

SALVADOR PERARNAU

Trobem que fa goig de recordar-les i assabrir-les de nou, amb delectança, aquestes belles estrofes en degut homenatge als nostres poetes que, per dissort, sovint tenim massa oblidats.

I ara, si ens és permès que, només que a tall d'aprenents dels Mestres que més amunt han oficiat, hi afegim, respectuosos i agraits, la nostra ben modesta, aportació, ací en va una senzilla mostra, amb un bri d'emoció:

ENVEJA

La mimosa il 'ametller
en ple hivern ja han tret florida.
La prunera, q ue ho ha vist,
s'ha quedat tota marrida.
I, envejosa, ha jurat
que, amb l'ajuda del bon sol,
llevarà prunes a embostes,
grosses... i sense pinyol!

EDUARD BARDAS I PLANELLAS

SETEL

SANT FELIU DE GUIXOLS

Tels. 32 27 65 - 32 27 68

CREU, 141

REPARACIÓ ELECTRODOMÈSTICS

Serveis autoritzats:

CORBERO - MEPAMSA

BRAUN - EXTEND

COINTRA - CAMPING - GAS

Hotel Caleta Park

BANQUETES - BODAS - CONVENCIONES
COMIDAS DE NEGOCIOS

PLAYA DE SANT POL (Bahía de S'Agaró)

Teléfonos 32 00 12 y 32 01 87

Restaurant y salones para 300 personas

PARKING PRIVADO

Escola EINEKA

Carrer LLUNA, 60-64, entressol, 1.ª

SANT FELIU DE GUÍXOLS

ELECTRICISTES,

LAMPISTES,

LLAUNERS,

obtingueu el títol

de TÈCNIC ELECTRICISTA.

VESPRES: Curssets intensius

de dilluns a divendres.